

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Bananele bunicii / Grandma's

bananas

✎ Ursula Nafula

👤 Catherine Groenewald

👤 Carmen Onuorah (ro)

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Bananele bunicii!

Grandma's bananas

✎ Ursula Nafula

👤 Catherine Groenewald

👤 Carmen Onuorah

📖 4

🗣️ Română (ro) / English (en)

Grădina bunicii era minunată, plină de sorg, mei și manioc. Dar cele mai bune erau bananele. Chiar dacă bunica avea mulți nepoți, știam, în secret, că eram favorita ei. Mă invita adesea la ea acasă. De asemenea mi-a spus mici secrete. Dar era un secret, pe care nu mi l-a împărtășit: unde cocea ea bananele.

...

Grandma's garden was wonderful, full of sorghum, millet, and cassava. But best of all were the bananas. Although Grandma had many grandchildren, I secretly knew that I was her favourite. She invited me often to her house. She also told me little secrets. But there was one secret she did not share with me: where she ripened bananas.

Mai târziu în seara aceea am fost chemată de mama și tatăl meu, și Bunica. Am știut de ce. În noaptea aceea când m-am culcat în pat să dorm, am știut că nu voi mai putea fura niciodată, nici de la bunica, nici de la părinții mei, și cu siguranță de la nimeni altcineva.

...

Later that evening I was called by my mother and father, and Grandma. I knew why. That night as I lay down to sleep, I knew I could never steal again, not from grandma, not from my parents, and certainly not from anyone else.

One day I saw a big straw basket placed in the sun outside Grandma's house. When I asked what it was for, the only answer I got was, "It's my magic basket." Next to the basket, there were several banana leaves that Grandma turned from time to time. I was curious. "What are the leaves for, Grandma?" I asked. The only answer I got was, "They are my magic leaves."

...

Într-o zi, acasa la Bunica, am vazut un coș mare din nuiele așezat la soare afară. Când am întrebat pentru ce era, singurul răspuns pe care l-am primit a fost, "Este coșul meu magic." Lângă coș erau multe frunze de bananier pe care Bunica le întorcea din când în când. Am fost curioasă. "Pentru ce sunt frunzele, Bunico?" am întrebat. Singurul răspuns pe care l-am primit a fost, " Sunt frunzele mele magice."

Zia următoarea era zi de piață. Bunica s-a sculat devreme. Întotdeauna lua banane coapte și manioc să vândă la piață. În ziua aceea nu m-am grăbit să o vizitez. Dar nu am putut să o ocolesc pentru mult timp.

...

The following day was market day. Grandma woke up early. She always took ripe bananas and cassava to sell at the market. I did not hurry to visit her that day. But I could not avoid her for long.

Era așa de interesant sa o privești pe Bunica, bananele, frunzele de bananier și coșul mare de nuiele. Dar Bunica m-a trimis la mama cu o treabă. "Bunico, te rog, lasă-mă să mă uit la tine când pregătești..." "Nu fii încăpățânată, copilă, fă așa cum ți s-a spus," a insistat ea. Am plecat în fugă.

...

It was so interesting watching Grandma, the bananas, the banana leaves and the big straw basket. But Grandma sent me off to my mother on an errand. "Grandma, please, let me watch as you prepare..." "Don't be stubborn, child, do as you are told," she insisted. I took off running.

În ziua următoare, când bunica era în grădină adunând vegetale, m-am strecurat înăuntru și m-am uitat la banane. Aproape toate erau coapte. Nu m-am putut abține să nu iau un mănunchi de patru. Când mergeam pe vârfuri spre ușă, am auzit-o pe bunica tușind afară. Abia am reușit să ascund bananele sub rochia mea și să trec pe lângă ea.

...

The following day, when grandma was in the garden picking vegetables, I sneaked in and peered at the bananas. Nearly all were ripe. I couldn't help taking a bunch of four. As I tiptoed towards the door, I heard grandma coughing outside. I just managed to hide the bananas under my dress and walked past her.

Când m-am întors, Bunica ședea afară dar nici cu coșul, nici cu bananele. " Bunica, unde e coșul, unde sunt toate bananele, și unde..." Dar singurul răspuns pe care l-am primit a fost, "Sunt în locul meu magic." A fost așa de dezamăgitor!

...

When I returned, Grandma was sitting outside but with neither the basket nor the bananas. "Grandma, where is the basket, where are all the bananas, and where..." But the only answer I got was, "They are in my magic place." It was so disappointing!

În ziua următoare când bunica a venit s-o viziteze pe mama, m-am dus în grabă acasă la ea să verific bananele încă o dată. Era un mănunchi cu unele foarte coapte. Am luat una și ascuns-o în rochia mea. După ce am acoperit coșul din nou, am mers în spatele casei și am mâncat-o repede. A fost cea mai dulce banană pe care am mâncat-o vreodată!

...

The following day when grandma came to visit my mother, I rushed to her house to check the bananas once more. There was a bunch of very ripe ones. I picked one and hid it in my dress. After covering the basket again, I went behind the house and quickly ate it. It was the sweetest banana I had ever tasted.

Două zile mai târziu, Bunica m-a trimis să-i aduc bastonul din dormitorul ei. Imediat ce am deschis ușa, am fost întâmpinată de un miros puternic de banane cocându-se. În încăperea dinăuntru era marele și magicul coș de nuiele al Bunicii. Era bine ascuns sub o pătură veche. Am ridicat-o și adu-mecat acel miros glorios.

...

Two days later, Grandma sent me to fetch her walking stick from her bedroom. As soon as I opened the door, I was welcomed by the strong smell of ripening bananas. In the inner room was grandma's big magic straw basket. It was well hidden by an old blanket. I lifted it and sniffed that glorious smell.

Vocea Bunicăi m-a uimit când a strigat, "Ce faci? Grăbeste-te și adu-mi bastonul." Am ieșit în grabă afară cu bastonul ei. "Ce te face să zâmbești așa?" a întrebat Bunica. Întrebarea ei m-a făcut să-mi dau seama că încă zâmbeam din cauza descoperirii locului ei magic.

...

Grandma's voice startled me when she called, "What are you doing? Hurry up and bring me the stick." I hurried out with her walking stick. "What are you smiling about?" Grandma asked. Her question made me realise that I was still smiling at the discovery of her magic place.